

Odluka:

PŽ 992/05-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 992/05-3

Vrsta odluke: Rješenje

Datum odluke: 11.4.2005 0:00:00

[Poveznica do dokumenta na portalu NOTARIUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po Ljiljani Hrastinski Jurčec, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari **predlagatelja osiguranja KLASJE d.d. u stečaju**, Slatina, V. Nazora 65-69, koga zastupa punomoćnik Dragutin Bajs, odvjetnik u Bjelovaru, A.K. Miošića 13, protiv protivnika osiguranja HEP DISTRIBUCIJA d.o.o. DP ELEKTRA VIROVITICA, A. Mihanović 42, radi određivanja privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine, odlučujući o žalbi protivnika osiguranja protiv rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru broj VII Ovr-2004/04-5 od 6. prosinca 2004. godine, dana 11. travnja 2005. godine

Odbija se žalba protivnika osiguranja i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda Bjelovaru broj VII Ovr-2004/04-5 od 6. prosinca 2004. godine.

Rješenjem označenim u izreci Trgovački sud u Bjelovaru naložio je protivniku osiguranja HEP DISTRIBUCIJA d.o.o. DP ELEKTRA VIROVITICA da odmah, a najkasnije u roku od 4 sata od primitka rješenja izvrši priključenje predlagatelja osiguranja KLASJE d.d. u stečaju, Slatina na električnu mrežu i to objekte predlagatelja osiguranja u Slatini, te mu nastavi sa stalnom i nesmetanom isporukom električne energije snage 18000 kw (toč. I.). Istovremeno se odgovornoj osobi protivnika osiguranja zaprečuje novčanom kaznom i to u iznosu od 15.000,00 kn, te protivniku osiguranja kao pravnoj osobi u iznosu od 50.000,00 kn (toč. II.). Sud još određuje da će mu, ako se protivnik osiguranja i nakon donošenja predmetnog rješenja bude ponašao suprotno obvezi da predlagatelju osiguranja isporučuje električnu energiju, na prijedlog predlagatelja osiguranja izreći novčanu kaznu kojom mu je zaprijetio i istovremeno mu zaprijetiti novom novčanom kaznom (toč. III.).

Trajanje privremene mjera određeno je najduže do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu odluke u spisu Trgovačkog suda u Bjelovaru broj P-930/03 (toč. IV.).

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupajski sud, u bitnom, navodi da odredbom čl. 298 st. 1. OZ propisano je da se privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može

odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Iz sadržaja zapisnika toga suda u parničnom predmetu broj P-930/03 od dana 30. siječnja 2004. godine proizlazi da je u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja, kao tužitelja, protiv protivnika osiguranja, kao tuženika, objavljena presuda kojom je protivniku osiguranja naloženo da u roku od 8 dana izvrši priključenje predlagatelja osiguranja na električnu mrežu, te da nastavi s kontinuiranom i nesmetanom isporukom električne energije snage 18000 kw, a koja snaga je postojala prije 5. studenoga 2003. godine. Time je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje svoje nenovčane tražbine. Sud još obrazlaže da je predlagatelj osiguranja svojim je navodima iznesenim u prijedlogu kao i priloženim ispravama učinio vjerojatnom kako je mjera potrebna da bi se spriječio nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Predlagatelj osiguranja predlaže priključenje električne energije na objekte koji služe za doradu i sušenje sjemenske robe koji ne mogu biti u funkciji bez upotrebe električne energije, te bi neodređivanjem predložene privremene mjere za protivnika osiguranja nastupila nenadoknadiva šteta. Ovo tim više što je "BC Institut za oplemenjivanje i proizvodnju bilja" d.d. iz Zagreba izrazio spremnost zakupa, a kasnije i kupovine predmetnih objekata za doradu sjemena, a što se bez određivanja predložene privremene mjere ne bi ostvarilo. Osim toga, time što će umjesto jednog ispostavljeti tri obračuna na 10 kw naponskom nivou po pripadajućim naponskim razinama, protivnik osiguranja pretrpjet će tek neznatnu štetu. Stoga je prijedlog za određivanje osiguranja nenovčane tražbine privremenom mjerom osnovan.

Protiv opisanog rješenja žalbu je izjavio protivnik osiguranja pobijajući ga u cijelosti, kako u pogledu osnovanosti i opravdanosti donošenja, tako i u pogledu rješenja o nadoknadi troškova, a prijedlogom da ovaj drugostupajski sud donese rješenje kojim ukida pobijano rješenje i obveže predlagatelja osiguranja da protivniku osiguranja nadoknadi sudske pristojbe za ovu žalbu.

U obrazloženju žalbe žalitelj navodi da je predmetno rješenje neosnovano zato što je mjernom mjestu u Slatini, V. Nazora 65-69 nastavljena isporuka električne energije dana 3. rujna 2004. godine u 13,15 h temeljem rješenja o uvođenju privremene mjere predlagatelja ŽITO d.o.o. Osijek, br. Ovr-1969/04. U trenutku donošenja ovog rješenja mjerno mjesto je priključeno, pa električnu energiju koriste svi potrošači, koji obavljaju određenu djelatnost na ovom mjernom mjestu.

U (inače vrlo opširnoj žalbi) protivnik osiguranja još, u bitnom, ističe da bi način isporuke energije, kakav proizlazi iz ove i drugih privremenih mjera koje se odnose na isto mjerno mjesto (bivšeg vlasnika, ali i kupaca dijelova njegove nekretnine) bilo protivno posebnim propisima, jer je protivnik osiguranja doveden u situaciju da isporučuje električnu energiju na jedno mjerno mjesto za tri nova potrošača od kojih ni jedan nema potrebnu elektro energetska suglasnost propisanu odredbom iz čl. 9. Općih uvjeta isporuke el. energije, niti zaključen ugovor o isporuci električne energije prema odredbi čl. 55. Općih uvjeta isporuke električne energije.

Ispitujući rješenje temeljem odredbe članka 365. st. 2. i odredbe članka 381. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01 i 117/03, nastavno ZPP), u vezi čl. 19. st. 1. i čl. 253. Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03 i 194/03, nastavno: OZ), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano u svemu pravilno i zakonito.

Pobijana odluka prvostupanjskog suda nije zahvaćena nekom od apsolutno bitnih povreda odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (apsolutno bitne povrede iz čl. 354. stavak 2. ZPP-a u vezi s odredbom iz članka 19. stavak 1. OZ-a).

Prema odredbi iz čl. 298. st. 1. OZ-a za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine moraju biti kumulativno ispunjene određene pretpostavke tj. predlagatelj mora učiniti vjerojatnim da postoji neka njegova tražbina u odnosu prema protivniku osiguranja prema kojemu se privremena mjera izriče i mora biti učinjeno vjerojatnim postojanje opasnosti koja prijeti budućem ostvarenju te tražbine ili da predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati postojanje ove opasnosti samo ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu (čl. 296. st. 2. OZ-a).

Navodima žalbe nije dovedeno u pitanje pravilno utvrđenje činjenica relevantnih za odluku o postojanju zakonskih pretpostavki za određivanje predložene privremene mjere, pa je

na temelju utvrđenih činjenica prvostupanjski sud pravilno zaključio da je prijedlog za određivanje osiguranja nenovčane tražbine privremenom mjerom osnovan. Protivnik zapravo, vrlo opširno, obrazlaže situaciju u koju je doveden obvezom postupanja po mjerama koje mu je sud odredio na prijedlog različitih predlagatelja. Te se okolnosti ne tiču ovog postupka. Kako će protivnik osiguranja riješiti svoje Ugovorne odnose s korisnicima električne energije njegova je stvar. Isto tako protivnik osiguranja sigurno će naplatiti isporučenu energiju, kao i angažiranu snagu, pa se ne vidi (niti je on to bilo čime dokazao) kakvu bi štetu uslijed isporuke mogao trpjeti. U konkretnom slučaju je bitno da je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim da ima prvo na činiđu (isporuka električne energije) i da bi mu bez određivanja mjere mogla nastati šteta. Te relevantne okolnosti žalitelj ni ne dovodi u pitanje.

Privremena mjera koju je prvostupanjski sud odredio ima regulacijsku funkciju, jer njome sud privremeno uređuje jedan sporni odnos među strankama s ciljem nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete (299. st. 2. OZ-a), pa će protivnik osiguranja, ukoliko se promjene okolnosti zbog kojih je određena moći zahtijevati njeno ukidanje i prije no protekne rok na koji je određena (305. st. 2. OZ-a).

Na temelju ovakve činjenične i pravne situacije pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu iz čl. 296. OZ-a, kada je usvojio prijedlog za osiguranje privremenom mjerom, pa je valjalo je stoga odbiti žalbu predlagatelja osiguranja kao neosnovanu i primjenom odredbe iz čl. 380. ZPP-a u vezi s čl. 19. st. 1. OZ-a i čl. 263. OZ-a potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

U pogledu odluke o troškovima, a u vezi s označenom visinom vrijednosti predmeta spora, ovaj sud upućuje na odredbu iz čl. 40. st. 2. i 3. ZPP-a u vezi čl. 19. st. 1. OZ-a, prema kojoj mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi (ovdje predlagatelj osiguranja u prijedlogu) naznačio u svim onim slučajevima kada se zahtjev ne odnosi na novčanu svotu. U slučaju prigovora ili sumnje da je vrijednost predmeta spora suviše visoko ili nisko označena sud ima ovlaštenje brzo i na prikladan način provjeriti točnost naznačene vrijednosti. U konkretnom slučaju prvostupanjski sud je ocijenio da vrijednost spora nije „suviše visoko naznačena“, što pretpostavlja da je izvršio odgovarajuću provjeru. S druge strane, protivnik osiguranja ne navodi ni jednu relevantnu okolnost iz koje bi proizašao drukčiji zaključak. Okolnost da su u sličnim predmetima drugih predlagatelja vrijednosti bile niže označene ne može dovesti u pitanje ni pravo predlagatelja da u ovoj stvari osiguranja označi vrijednost kakvu je označio, niti dovodi u pitanje ocjenu prvostupanjskog suda o primjerenoj naznaci vrijednosti predmeta spora.

Zato je i u dijelu koji se odnosi na troškove postupka žalba protivnika osiguranja neosnovana, pa ju je valjalo odbiti

primjenom odredbe iz čl. 380. ZPP-a u vezi s čl. 19. st. 1. OZ-a i čl. 263. OZ-a i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda i u dijelu troškova.